

CONDAMNĂMINTELE

IN TOATA ROMANIA
IN STRAINATATE:
INSECTICI SI RECLAME:
număr în capitală 10 bani.

TIMPUL

ESTE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biourul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia.”

ANUNCIURI.

Se primesc în străinătate: La D-nii Haasen-stein & Vogler în Vienna, Walfischgasse 10.
Articolele nepublicate se vor arde.
Un număr în Districte 15 bani.

Curul de București, 17 Ianuarie.

Table with exchange rates for various currencies and goods in Bucharest.

Curul de Viena, 28 Ianuarie.

Table with exchange rates for various currencies and goods in Vienna.

Curul de Berlin, 28 Ianuarie.

Table with exchange rates for various currencies and goods in Berlin.

PLECAREA TRENURILOR

Table showing train departure schedules for various routes including București-Suceava, București-Giurgiu, and București-Verelorova.

ASCIRI TELEGRAFICE

FOILE STRAINE

ROMA, 24 Ianuarie.

Despre vase italiene și o croțeașă pe supușii din provinciile turcești.

MADRID, 24 Ianuarie.

Despre diplomații străine și o poștă la hanchetol ce se va vedea seară în palatul regal.

ATHENA, 24 Ianuarie.

Despre dezvoltarea în gedința de guvern și situația politică.

ASCIRI TELEGRAFICE

ALE „TIMPULUI”

(Agenția Havas).

ESKI-ZAGRA, 24 Ianuarie.

Despre telegrama lui Marelui duce Nicolae și ajunsa la Eschi-Zagra.

CONSTANTINOPOL, 27 Ianuarie.

Despre decizia camerei și problema de persoane.

ATHENA, 27 Ianuarie.

Despre dezbaterile din Atena și Grecia se ferește de război.

BUCUREȘTI 17 IANUARIE

Despre comunicatul nou de pe câmpul de război și negocierile.

de pace. Nu cum-va chiar știrea, că delegații otomani au primit ordinul de a semna preliminările păcii, este inexactă? nu cum-va presupunerea, că armistițiul s'ar fi încheiat, este nelăteiată? Trebuie să așteptăm ca să ne vie știri din Londra, din St. Petersburg ori din Viena, pentru ca să știm ce se petrece atât de aproape de hotarele țării noastre.

Am luat parte la război și biruința strălucită, care a hotărât soarta războiului, s'a făcut cu concursul nostru; nu putem crede, că pacea s'ar lăcheia fără de concursul nostru. Chiar însă dacă guvernul român nu ar fi avut destulă dibăcie, spre a obține dreptul, ce i se cuvine, de a lua direct parte la negocieri, nu putem crede, că el nu este informat despre cele ce se petrec. Aceasta ar fi un fel de ironie. Ne mirăm dar, cum guvernul, care trebuie să știe, ce se petrece, nu face țerei împărțării cel puțin oficioase, pentru ca să pue capăt nedomiriilor atât de întemiate, în care ne aflăm.

Depeșile din Londra ne spun, că preliminările păcii ar fi fost semnate; altele sosite din Constantinopol zic numai, că e probabil, că ele au fost semnate, constată însă, că ostilitățile nu s'au curmat încă. Ce este și ce nu este adevărat? Dacă guvernul știe, ar trebui să dumirească țara; iar dacă nu știe! — Atunci? — nu mai zicem nimic.

În numărul nostru de ieri, 17 Ianuarie, am arătat în capul foaiei motivele pentru care nu ne credeam datorii a publica Comunicatul ce ne-a trimis ministerul justiției în privința atentatului de care se vorbește că l'ar fi comis un domn Bibănescu asupra persoanei d-lui Eug. Stătescu. Tot în același număr am expus în primul București câte-va aprecieri asupra celor conținute în acel Comunicat. Suntem însă de părte de a fi sleit toate observațiunile ce avem de făcut; vom urma dar și astăzi cu examinarea aceluia produs, unic în felul său, eșit din ministerul justiției.

Cum a putut naște în mintea d-lui ministru idea de a declara că l' am adus o injurie și o defaimare, când am relatat că, se zice că d. Bibănescu l'a bătut? Injurious și defaimator pentru d. Stătescu ar fi numai atunci articolul nostru, când

am zice că d-sa a pălmit pe d. Bibănescu. Faptul culpabil în ochii legii este de a comite ear nu de a suferi un atentat.

Dacă avea cine-va a se plânge de destăinuirile publicate în „Tim-pul” acela era d. Bibănescu, expus prin fapta ce i se atribuie la amendă și chiar la închisoare, pe când din contră d. Eug. Stătescu, ca victimă, este așa de interesant în ochii legiitorului în cât în favoarea lui se acordă globirea.

Aceasta este așa de adevărat în cât d. Bibănescu ne-a trimis o scrisoare, pe care o publicăm mai la vale, prin care tăgăduiește că ar fi comis un atentat contra ministrului justiției a cărui persoană îl este necunoscută.

Venind acum la faptul anunțat de noi, despre cererea de grațiere a lui Parascivescu, fapt pe care asemenea îl tăgăduiește Ministerul justiției, iarăși nu ne putem da seamă cum ar putea da loc la acuzațiunea de injurie și defaimare. În adevăr cererile de grațiere intră în cercul atribuțiunilor ministeriale: și, fiind că nu se pot grația de cât osândiții, cari de obicei sunt făcători de rele, ar fi o ciudată inconsecință a legii de a da în competența ministrului fapte a căror îndeplinire ar trebui privită ca un act injurios și defaimător. însă, ni se va zice, poate, că raportul „de cauză la efect” ce s'ar stabili între cererea de grațiere a lui Parascivescu și între faptul atribuit d-lui Bibănescu ar conține o imputare injurioasă și defaimătoare.

La aceasta răspundem, că asemenea aprecieri și argumentări sunt de resortul polemicii ziaristice, în care nu are a se amesteca d. Stătescu ca ministru; dacă d-sa găsește raționalul și deducțiunile noastre nefundate, poate să ia iarăși în mână pana de ziarist pe care a mănuit-o atât timp ca colaborator al „Românului” și să ne combată pe terămul de partit contra partit, iar nu ca ministru. Ministrul are dreptul de a rectifica sau de a nega numai faptele, nu are însă nici o competență pentru a critica sau îndrepta modul scriitorului de a judeca faptele, argumentarea lui, logica lui.

Pentru ca publicul să fie în pozițiune de a înțelege mai bine, cât de bine întemiate sunt aprecierile noastre atât acele din numărul „Tim-pului” de ieri cât cele de față, reproducem aici articolul nostru din Nr. 9 care a dat ocaziune la comunicatul din „Monitor.”

Se vorbește foarte mult de un incident scandalos. Un tânăru, d. Bi-

bănescu, licențiat în drept, ar fi tras două palme în însuși localul ministerului, d-lui ministru al justiției, Eugeni Stătescu. Ori care ar fi motivul acestui fapt, ori cât de uricioase sunt procedările și neplăcute manierele d-lui Stătescu, asemenea acțiune nu poate fi de cât desaprobată.

Acest tânăru trebuia să și aducă aminte că lovea în obraz. În acel moment, nu pe d. Eugeni Stătescu, dar pe ministrul României.

Iată dar rezultatul propagandei făcute atâtea ani de însuși d. Stătescu și școala d-nealul. Când d-nealul în „Românul”, „Ghimpele”, etc. escitată cele mai rele pasiuni, insultă tot ce este respectabil, batjocorează persoana Domnitorului, țerau pe fie-care zi în noroii pe ori-cine avea nenorocirea să fie ministru, fără justiție, fără distincțiune, omorâu ori-ce respect și ridicău pentru junimea română acea catedră de injurii, de invidie, de ură în contra tot ce este sus, de rebeliune în contra tot ce este autoritatea, nu se așteptău să culeagă așa de iute roadele amare ale semințelor ce asvârleau.

Este drept să spunem că d. Stătescu nu spera a se vedea în așa scurt timp ministru, încercat cu cordoane. Dar în țările constituționale roata se întoarce iute, și dacă d-nealul ar fi fost ceva mai politic, trebuia să respecte puțin în opozițiune niște funcțiuni pe care puteau să le exercite la rândul lor. Dar ceea ce este mai grav, chiar parveniți la putere, nu s'au putut desface de unele obiceiuri care le atrag și le vor atrage încă neplăcute consecințe.

Toți își aduc aminte de acel miserabil numit Parascivescu care, fiind gonit din funcțiune de d. L. Catargiu pentru furt, îl atacă pe la spate sub cloponița Mitropoliei.

Acest om, asmuțat de sigur pe sub mână, de opozițiunea de atunci, nu merita nici un interes, căci fapta lui odioasă n'aveni nici chiar drept pretext politic. Ei bine! foile revoluționare de atunci li arătară, cele mai multe, simpatie, toate, indulgență.—Dar ce este mai scandalos, d. Eugeni Stătescu însuși ajuns ministru al justiției, se grăbi a prezenta Domnitorului un decret pentru grațierea acestui individ.—Nu l' mai lipsește de cât o recompensă națională pe care o va dobândi poate.

În asemenea condițiuni, este greu ca întemplarea d-lui Stătescu să inspire cui-va compătimire căci d-lui personal a încurajat prin grațierea lui Parascivescu asemenea fapte.

Nu mai puțin însă postul de ministru al României merită respectul chiar ce nu s'ar acorda persoanei și este un fapt blamabil faptul petrecut la acel ministru.

Acel tânăru pe care nu l' cunoaștem, el însuși, suntem siguri, când și va recăpeta sângele său rece, va mărturisii aceasta, și se va căi c'a urmat așa de bine lecțiile acestor profesori de anarhie și de destrămare ajunși astăzi a reprezenta în nenor-

ocitul nostru stat, legea, autoritatea și demnitatea națională.

REVISTA ZIABELOR

„Pressa” de la 17 Ianuarie consoarează primele coloane intereselor morale ale poporului român.

Înainte de toate „Pressa” pune în vederea bărbaților politici câte-va din cuvintele, pe care d. Exarcu le a rostit la deschiderea Atheneului și arată importanța acestui așezământ și înfrurirea lui bine-făcătoare pentru răspândirea culturii. „Pressa” ar dori ca să se dea cursuri de adulți și să se constituiască Athenee prin cele mai multe orașe din România.

Aceasta ar fi o „frumoasă manifestățiune pentru a serbători independența României.” Ideia fundamentală a „Pressei” este aceea, pe care am exprimat-o și noi în numărul de la 1 Ianuarie: că viața etică și interesele morale ale unui popor sunt mai presus de cât interesele zilnice. Pentru aceea răspândirea culturii este cel mai înalt scop, la care trebuie să stăruim.

„Pressa” termină prin cuvintele: „O asemenea idee (cursuri pentru adulți și Athenee) merită ca să fie îmbrățișată și susținută cu convicțiune de jurnalistică noastră, și mai „cu seamă” de jurnaliștii ce reprezintă „democrația română.”

Nu înțelegem distincțiunea, pe care o face „Pressa” între jurnaliști și jurnaliști și, cel puțin astăzi, nici nu voim s'o înțelegem. Ne mărginim numai a constata, că, „Pressa” face o asemenea distincțiune.

În urmă „Pressa” constată, că a fost singurul organ care a publicat circulara, prin care ministerul cultelor și instrucțiunii publice invita pe prefecți să construiască localuri pentru școale. — Căci „jurnalistică noastră de asemenea bagatele să se ocupe!”

„Românul” stă la îndoială, de s'au încheiat sau nu preliminările păcii, de s'a subscris armistițiul. Dacă s'a încheiat, atunci rolul nostru rămâne același care au fost tot de-una. Ținta noastră de căpetenie este naționalitatea, a doua libertatea, ca ajutor (!) al naționalității. Opoziției li spune „Românul”, că străinii s'au servit de ea și au desprețuit-o, pe liberali însă i-au combătut, dar i-au respectat.

Vorbă să fie! Rămând tot în subiectul conservării naționale, răspunde „Pressei”, la un articol din revista retrospectivă a acesteia.

In urmă ziarul radical raspunde printr'un citat al „Pressei” la un articol al „Timpului”.

„România Liberă” arată, cât de bine au știut cabinetul din Sanct. Petersburg să trăgăneze tratările de pace până în momentul, în care Turcia, lipsită de ajutoare, e silită a face concesiiile cele mai mari posibile. Apoi trecând la rolul nostru în acest război, „R. L.” zice:

Să socotim numai că ne-ar fi venit azi foarte greu, dacă, în determinarea soartei Orientului, nu ne-am fi prezentat cu titlul sacrificiului de sânge, de care trebuie să ni se fie mare seamă în congresul european.

Iată cuvântul pentru care, de la început, am aprobat resbelul.

De o cam dată, constatăm cu mulțumire că ideea „independenței României” a devenit atât de familiară Europei, în cât se poate privi ca fapt împlinit și recunoscut.

Restul este încă în stare nehotărâtă. Cestiunea Basarabiei tot se ventilează, pe cât pot vedea cititorii noștri din depeșile ce reproducem și azi; dar de ar citi-o încă douăzeci de ani, în toate zilele, suntem siguri că Românii nu se vor deprinde cu ideea că se va impune țării lor jertfa pierderii celor trei artere, prin care strămoșescul Istru ne deschide către mare.

NUMISMATICA ROMANA

Prelegere publică a d-lui D. Sturdza

Și totuși sunt în viața aceasta și momente de mulțumire! Vorba e numai să le știm căuta. Dacă suntem oboșiți de sbucimările zilnice și pare că am fi sătul de viață, să eșim pe tărâmul neutral al iubirei de adevăr și e destul să ne aflăm mulți pe acest tărâm, pentru că să ne simțim coprinși de o mulțumire întineritoare. Căci, la urma urmelor, oamenii trăiesc împreună și cu cât mai mulți se pornesc pe aceeași cale, cu atât mai mare e încrederea înște căruia și cu atât mai tare nădăjdea de isbucire a tuturor. Un adevăr, ce strein și ce sec este un adevăr, fie chiar cel mai mare, când el șade adăpostit în capul unui singur om; și ce senină rază este cel mai mic adevăr, când sute ba chiar mii de capete l'cumpelesc în aceeași clipă, când el intră în viață și începe a-și face cale prin lume.

Această mulțumire ni s'a dat Sâmbătă seara în sala Atheneului.

D. Dim. Sturdza avea să fie o pre-

legere publică asupra „Numismaticei române.”

Dar în sfârșit, d. D. Sturdza avea să spuie ce-va și, de când e lumea, oamenii, care știu ce-va, sunt mereu purtați de dorința de a face altora împărtășire despre ceea ce știu: ba chiar respata muncii puse întru scoaterea la iveală a unui adevăr e aproape numai mulțumirea de a o putea împărtăși unui număr cât de mare de oameni.

E mult, când putem zice, că sunt în societatea noastră oameni, care nu de a spune ce-va; acest mult ar fi însă foarte puțin, dacă ar trebui să ne încredințăm, că sunt puțini, care vor să l'asculte.

Sâmbătă seară ne-am încredințat că sunt mulți.

„Numismatica română!” S'a pomenit vre-o dată un lucru mai strein de cercul de idei al românilor!! D-l Sturdza ne spune, că abia trei streini s'au ocupat până acum de acest lucru și că, între români, Saulescu a fost cel d'anter, care mai erialaltă eria făcut o colecție de monede românești. Astăzi sunt mai multe colecțiuni, între care cele mai bogate la Viena, la St. Petersburg și la Societatea academică română.—Dar, dacă sunt!! lumii prea puțin li pasă de ele! Pe cine să intereseze „numismatica română”, un lucru, ce pare atât de academic și atât de sec în felul său.

Și totuși sala Atheneului era plină.

Era o seară, încât să te prinzi milă de omul care trebuie să iasă la uliță. O negură deasă și posomoritoare, o ploaie trântită, pe uliță, bălți desfundate și sloiuri lunecoase. Încât la tot pasul trebuia să-ți aducel aminte de trecătorii, pe care-i vîzuseși căzând: la șapte și jumătate sala însă era plină.

Ce-i drept, d-l D. Sturdza avea să vorbească; dar cu atât mai bine pentru cei ce n'au ramas acasă.

Nu credem de civiuită a face o dare de seamă asupra prelegerii. D-l D. Sturdza a spus cu rigoroasa exactitate și amenunțime, ce caracterizează toate lucrările d-sale și ne sfim a spune pe scurt, ceea ce sperăm, că mai curând ori mai târziu se va publica în întreg. Ne vom mărgini dar a espune în câte-va trăsături generale mersul metodic al prelegerii.

D. Sturdza începe mai întâi pe de parte și apoi tot mai aproape, până ce nu ajunge să tragă cercul magic al „numismaticei” împrejurul ascultătorilor și să l'încredințeze, că un lucru cu totul tainic nu e nici nu-

misumatica. Ast-fel, după o scurtă introducere, pune în vederea ascultătorilor importanța istoriei pentru toate ramurile de știință omenească, de la teologie și până la astronomie. Arată apoi, care sunt izvoarele istoriei, cum oamenii caută urmele trecutului și cum ei adese-ori din câte-va litere săpate în piatră își talmăcesc întâmplările petrecute cu mii de ani mai înainte.

Spre a învedera în deosebi importanța banului ca izvor istoric, d. Sturdza arată, cum din o monedă găsită pe Insula Șerpilor ne încredințăm, că ediniocră această insulă era locuită de greci și cum foarte adesea ori o monedă e singura mărturie despre viața unui Domn ori poate chiar și a unei țări, efemere, dar importante ca faptă istorică.

După aceste d. Sturdza face o scurtă și interesantă dare de seamă despre originea banului, ca reprezentant al valorii și mijlocitor în daraverile omenești. La început oamenii schimbau lucruri prisositoare pentru alte lucruri de care aveau trebuință. Îndată înse ce viața socială a intrat într'un stadiu de dezvoltare mai înaintată, acest schimb era jignitor și incetul cu incetul s'ales un anumit fel de lucruri de necesitate comună, pentru care se schimbau și asupra cărora se evaluau toate cele-lalte. Ast-fel grecii prețuiau toate lucrurile în boi și romanii în vite. De aici în lătimește „pecunia”, ban, de la „pecus”, vită. Numai dar într'un studiu de dezvoltare socială înaintată banul și cu deosebire banul de metal a devenit mijlocitorul averilor omenești.

Ca încheiere a acestei lămuriri generale, d. Sturdza arată, că aurul și argintul sunt cele mai bune metale pentru a se pune în funcțiune ca bani și anume, pentru-că sunt metale trainice, se pot bine păstra și muta de la un loc la altul, nu sufer sub înlăturare atmosferică și cu deosebire pentru-că au o valoare intrinsecă a lor, valoare ce rezultă din munca cerută spre a le scoate din fundul pământului.

Și cât de posnașă e lumea, care nu are bani! Nu de mult o cântăreață, călătorind în America, a dat un concert pe o insulă din Ocean. Fiind apoi că locuitorii acestei insule nu aveau încă obiceiul de a plăti în bani, concertista a adunat la casă: patru porci, trei-spre-zece curcani, vre-o 500 nucii de cocos și vre-o 2000 de portocale. Se înțelege, darurile erau prețioase, dar nu pentru artistă, ce călătorea în America.

Banul e dar o mărturie despre un

stadiu de dezvoltare socială mai înaintată; el este așa zicând signalmentul timpului în care s'a produs. Forma și executarea banului ne arată chiar, dacă stadiul de dezvoltare era mai mult ori-mai puțin înaintat și fără îndoială între deosebite popoare ale aceluiași timp cel mai înaintat are cei mai frumoși bani.

De aici înainte urmează darea de seamă asupra monedelor românești.

Din cele, ce ne spune d. Sturdza rezultă că încă pe la sfârșitul secolului XII, se băteau bani românești: trebuia să fie dar pe teritoriul Carpaților o societate română bine întemeiată și destul de dezvoltată în vremea aceasta.

Înșirarea și clasificarea monedelor despre care a vorbit d. Sturdza, nu o vom face, de oare-ce ca numai întreagă poate să fie neînțeleasă. Ne mărginim a spune, că darea de seamă, ce ni s'a făcut, era o plumbare interesantă pe câmpul istoriei române.

Publicul pare a fi urmat cu viu interes până în sfârșit și răd de dezvoltări și aceea, ce mai mult trebuie să ne mulțumească, e că cea mai mare parte a acestui public erau tineri. Am avea însă să facem acestor tineri, cu totul în treacăt și cu totul în taină, o mică observație.

La Circ lumea bucureșteană a contractat o mulțime de apucături rele, de care chiar nici la sala Atheneului nu se poate desface. Ast-fel la Circ tot mai merge să facem sgomot cu picioarele ori cu bătă, când voim să ne manifestăm aprobarea; în sala Atheneului asemenea manifestare e însă o lipsă de bună cuviință. Apoi, când d. Sturdza citea ce a zis Sulzer despre Mihail Viteazul, publicul tineri a început să facă sgomot și să zică „Bravo!”—Dar cine e bravo?—Atât Sulzer cât și Mihail Viteazul au murit de mult; și este o lipsă de bun simț a aplauda pe un om tocmai atunci, când citează, o lipsă cu atât mai mare, cu cât el însuși zice destule lucruri bune și frumoase.

Dar, acestea sunt păcatele tineretelor și nu ne îndoim, că mai curând ori mai târziu tinerimea română va ști să facă deosebire între Circ și Atheneu.

D. Sturdza a încheiat dând espreșie dorinței, ca publicul român să poarte un viu interes de numismatica română. Sala era însă plină și aceasta ne dă dreptul de a crede, că această dorință este așa-zicând împlinită. Aceia, care au fost de față la prelegere au de aici înainte o

idee lămurită despre ceea ce zică „numismatică”; pentru banul vechiu nu mai e un „bucaci o bucată de metal, plină de mec. în care se ascunde o tălă trecutului nostru. Să fim dar lămuriti, că vor pune pe „banul un preț chiar mai mare de o monedă sunătoare”.

CRONICA

Aflăm, că guvernul rusec luat în Basarabia noastră administrative, cu totul în afară stipulațiile convențiunei încheiate acestui imperiu. La reclamațiile vernului nostru, cel rusec a răspuns că nu va retrage măsurile de vreme ce are intenția de a Basarabia.

Comunicăm această știre, pentru a l' da guvernului ocazie, ca să se mință și să pue capăt nedumiri în care se află publicul.

Rectificare. D. Sandu Bonciu, advocat în Tecuci, ne scrie că de 13 Ianuarie 1978, cum-că în mașinile noastre în privirea cutărei unui român de către ar fi greșite și că nu este d-ște cela, de vreme ce trăește și a fost la Brăila de aproape zece

Ne grăbim a rectifica această eroare. D. Sandu Bonciu, advocat fost membru de tribunal la Iași la Tecuci, are cunoștințe în tăr curești, cari auzind cum-că un Bonciu oare-care ar fi fost hotărât la moș sub ochii autorităților române, presupus, că acest oare-care ar advocat din Tecuci. Ori-cât de aproape era presupunerea, totuși noi am făcut notița noastră sub serva cuvenită; și ne grăbim a ceruta rectificarea. Fapta despre am vorbit, nu este încă desmintă numele victimei este asemenea citat de noi. Am fost înduși în eroare numai în privirea identității soanel.

Ni se face, în o scrisoare adresată redacțiunei, împărtășire de un lucru foarte straniu. Biserica Spiridon nou din București a închisă. Ne sfim a comunica și tivate pentru care s'au luat acei măsuri ne mai pomenită, de care am dori să fim rău informați.

Primum din Severin un raport pre abuserile ce se comit la p-

MIHAIL STROGOFF SAU CURIERUL TARULUI

VI.

(Urmarea 12-a)

Dramul Irkutskului era singurul drum care se perdea în spre răsărit. Nici că era vorba că se pot îngela în această privință, Nadia țari repede pe Mihail Strogoff. Era cu puțință ca a doua zi, după câte-va ore de argie, iscoadele Emirilui, năpuștindu-se din nou în stepă, să le tae ori-ce comunicație. Era de mare folos deci de a le apăna înainte, de a ajunge înainte la Kriznoarsk, pe care cind-zece de verste l' departe de Touk, spre a nu se abate din drumul mare, de cât, cât se poate mai înainte. A eși din drumul bătut, era neșiguranță, un ce pe care nu l' cunoșeau, era moartea în termenul cel mai scurt.

Cum Nadia a putut să îndure oboseala acelei nopți de 16 spre 17 August? Cum găsi ea puterea fizică necesară spre a ține un drum așa de lung? Cum picioarele e sângerând de un uers rit, putură să u-

adecă până acolo? — aceasta e ce-va de neînțeles. Dar nu este mai puțin adevărat că a doua zi de dimineață două-spre-zece ore după plecarea lor de la Touk, Mihail Strogoff și ea ajungând la târgulețul Semilovskoi după un umblat de 50 verste Mihail Strogoff nu zisesa nici un cuvânt. Nu Nadia îi ținea mâna, dar el țino pe a tovarășii sale în toată această noapte; dar, mulțumită acestei mâini care l' călăuzea, el marsea cu înțelea lui obicinuită.

Semilovskoi era mai de tot părăsit. Locuitorii, îngrozii de tartari, fugiseră în ținuturile Eniseiskului. De abia vre-o douăzeci sau trei case mai erau cu locuitori. Tot ce era mai prețios și mai trebuincios în oraș fusese dus pe care.

Cu toate acestea, Nadia avea mare trebuință de a face aci o poposire de câte-va ceasuri. Le trebuia lămându-și hrană și odihnă.

Juna fată duse deci de mână pe tovarășii ei la marginea târgulețului. O casă goală cu poartă deschisă era acoloa. Într-ari. O lăviță proastă de lemn era în mijlocul camerei, lângă care po iță înaltă obicinuită la toate locuințele siberiene. Șezură amândouă.

Nadia privi atunci bine în față pe to-

varășii ei orb, și cum nu l' privise nici odată până atunci, Era mai mult de cât recunoștință, mai mult de cât compătimire în privirea ei. Dacă Mihail Strogoff ar fi putut-o vedea, el ar fi citit în această față măhnită expresiunea unui devotament și a unei iubiri fără margini.

Plecările orbului înroșite de lama arzătoare, l' acoperiură pe jumătate ochii cu desăvârșire uscați. Sclerotica era ngor indoită și oare-cum întărită, Pupila presta măsura mărită: irizul se părea de un albastru mai închis de cât era înainte; genele și sprințuele erau în parte arse; dar, în aparență cel puțin, privirea așa de pătornzătoare a tinărului părea că nu suferise nici o schimbare. Dacă numai vedea, dacă orbirea lui era desăvârșită, pricina era că simțibilitatea retinei și a nervului optic fusese cu totul distrusă de căldura arzătoare a soarelui.

În acest moment Mihail Strogoff iutise mâinile.

— Ești aci, Nadia? întrebă el.

— Da, răspuse tinăra fată, sunt lângă tine, și nu te voi mai părăsi, Mihail.

La numele său pronunțat de Nadia pentru întâia oară, Mihail Strogoff tresări. El înțelera că tovarășii lui știa tot, ceera

el, ce legături l' uniau cu bătrâna Marpha.

— Nadia, începu el, o să trebuiesc să să ne despărțim.

— Să ne despărțim? Și pentru-ce, Mihail?

— Nu vreau ca să fii o pedică la călătoria ta. Tatăl tei te așteaptă la Irkutsk. Trebuie să te duci cât mai înainte la tatăl tei.

— Tatăl meu m'ar blestema, Mihail, dacă te aș părăsi după câte ai făcut pentru mine.

— Nadia, Nadia, raspuse Mihail Strogoff strângând mâna junel fete care o pusesse într'a lui, nu trebuie să te gândești de cât la tatăl tei.

— Mihail, raspuse Nadia, tu ai mai mult trebuință de mine de cât tatăl tei. Așa dar trebuie să renunți de a te duce la Irkutsk?

— Nici o dată! strigă Mihail Strogoff cu un ton care arăta că nu l'și perduse nimic din vîrtoșia lui.

— Cu toate acestea nu mai ai scrisoarea acea.

Acea scrisoare care m'i-a furat'o Ivan Ogareff!... Ei bine, voiți și eu să lucrez și fără dănsa, Nadia. Ei m'au tratat ca pe un spion. Voiți încera ca un spion. Mă voiți duce să spun la Irkutsk tot ce am

văzut, tot ce am auzit, și, îți jur pe D-zeu, trădătorul mă va găsi într'o zi în față. Dar trebuie ca să ajung înainte la Irkutsk.

— Și mai vorbești să ne despărțim, Nadia?

— Nadia, mișii lui au luat tot.

— Tot mai am eu câte-va ruble în ochii. Pociți veden, pentru tine, Mihail, și te voi călăuzi acolo unde tu nu poți merge singur.

— Și cum vom merge?

— Pe jos.

— Și cum vom trăi?

— Căpînd.

— Să plecăm, Nadia.

— Aiden, Mihail.

Cel doi tineri nu-și mai dau nume de frate și de soră. În miseria lor cum ei se simțea încă și mai strâns uniți un de altul. Amândouă plecară de la o casă după ce se odihniseră un ceas. Nadia, umblând prin ulițele tirgulețului, putuse să capete câte-va bucată de carne—chleb, un fel de pâine făcută în orz, și puțin hydromel cunoscut sub numele de mead în Rusia. Astea nu o stasera nimic pentru că ea își începuse miseria de căpătore. Această pâine

acolo. Dacă numai jumătate din ce ni se spun, sunt adevărate, neapărată trebuință să se facă schimbări în personalul serviciului de la stația Severin. Ne mărim în aceste puține cuvinte despre cele ce ni se raportă, când că prin aceasta vom face serviciu, cel puțin indirect, pușului din Turnul-Severin.

Ajutor. — D. Constantin Grădinaru a avut buna-voință de a fi în favorul răniților de la spitalele din București, suma de una mie lei.

Nota. — Circulațiunea postală între Iași și Percov a fost întreruptă din cauza războiului din Bazău.

CRISOARE ADRESATA TIMPULUI

1878, Ianuarie 15.

Domnule Redactor,
Am citit în jurnalul „Timpul” din 13 p. unde spuneți de un incident scan- dalos, cum că a și fi tras două palme în fața localului ministrului d-lui ministru Justiției Eugenie Stătescu; vă rog dar să-mi scrieți acest fapt, de care-că persoana în cauză este total necunoscută, și fiind-că nu am informațiune de asemenea natură, vă rog să-mi adresați acest jurnal.

DOCUMENTELE HURMUZACHI

E cunoscută publicului prețioasa colecțiune a repausatului întru firi- re, Eudoxiu Hurmuzachi.

Pe cât știm acea arhivă docu- mentară este un tezaur pentru is- toria țării.

De mult se vorbea despre publi- carea acelor documente. Pană azi nu s-a făcut nimic nu se zărește pe la li- brăriele noastre. Știm că o comisiune a fost însărcinată cu îngrijirea și reproducerea publicațiunii de care este vorba, și știm iar că d. Sturdza, unul din membrii acelei erudite comi- siuni, a citit într-o ședință a so- cietății academice, o dare de seamă despre prețioasa colecțiune documen- tară, și ne anunțase că un volum, care cuprindea hrisoave de toată im- portanța pentru istoria noastră din secolul al XVIII-lea, și apărut.

Am dori să știm, unde se află a- cest volum, și dacă a eșit de sub

presă, de ce nu s'a pus în vânzare pe la librăriele din țară?

Și în cas când acel volum va fi apărut, trebuie oare ca onorata co- misiune să se oprească numai la a- cest? Pentru ce va fi stând oare a- cestă însemnată lucrare în ador- nire, când dacă ar fi fost într-o țară cu adevărat dor de ale culturii, pu- blicațiunea ar fi fost încă acum și mântuită. Ast-fel se ocupă d. mini- stru al cultelor de interesele de frun- te ale culturii naționale, ast-fel în- grijaște d-sa de răspândirea lumi- nei, atât de trebuincioasă istoriei țării noastre, în mare parte acoperi- tă sub pulverea groasă, ce timpul a grămădit pe pergamentele biblio- tecilor. Și când un om de neștearsă aducere aminte ne dăruiește o colec- țione documentară, întocmită cu multă trudă și cu mari jertfe, tre- buie oare să ne uităm la densa cu ochi nepăsători, să o lăsăm să doar- mă în repausul uitării?

Noi rugăm pe onorata comisiune, pe nepăsătorul ministru al învăță- mântului public să se pue puțin în mișcare. (Rom. Lib)

VARIETAȚI

Din Rusia. Fosea „Novoie Vremia” pri- mește următoarele detalii despre traiul țărănilor din ținutul Mesen, guvernamentul Archangel.

Sunt țărani, cari nu știu cum să-și ducă viața de pe-o zi pe alta și totuși nu-și vezi supărați. Țărânul de-aiici găsește a- proage în fie-care zi ocazia, de a se în- se afla cheltuielă, și a-și uita, măcar pen- tru câtă va vreme, starea în care se află. Ba i se dă rachiul, ca să-și dea votul pen- deschiderea unei cărciume: ba i se cum- peră tot cu rachiul votat la diferitele ale- geri; c'au coveț la toate intrările în afaceri comunale cărciuma e deschisă și rachiul, dat de persoanele interesate, ho- tărăște votarea. Nu de mnt un negustor bogat, 'anume Rușnikov, fac propunere comunei Leznoon, ca să-și cedeze o bucată de loc pentru clădirea unei magazii de de spirit și rachiul. După ce au intrat pe toți membri votanți ai comunei le-a zis: „Dragi mei! Ce v-ați voi cu locul acesta? „Dați-mi-l mie și vă cinstesc cu trei ve- dre de rachiul.” Unii țărani s'au ridi- cat într'adevăr și au zis, că locul ar fi hotărât, pentru a se clădi pe densusul o magazie de rezervă a comunei; dar ma- joritatea, ademenită de rachiul dete negu- torului local, pe care l' ceruse.

În alte comune s'au închis școlile, și în locul lor s'au deschis cărciume. Aceste că- rciume sunt răul cel mai mare, de care su- fer țărânii rușii; fie ce bau, câștigat cu sudoare cruntă, călătorește la cărciumar. Când vine apoi perceptorul, nu mai sunt bani pentru plățirea dărilor, ș'atunci încep chiotele și vaietele, când se pune sechestra pe vite și pe unselele din casă...

Darea asupra spirtoaselor aduce statului două sute de milioane de ruble pe an... dar ce ce preț? Rusia întreagă suferă sub acest blestem al beției de rachiul.

Gambetta mire. — Fremdenblatt comu- nică din Paris știrea, că lui Gambetta i s'ar fi făcut o propunere de căsătorie foarte avantajoasă, care ar spori milioanele lui. „Până acum, zice ziarul vienes, holteiul tomnatic nu s'a hotărât încă și anume pentru un motiv foarte întemeiat. Dacă s'ar căsători cu bisericește, el ar satisface pe republicanii moderați, s'ar strica însă cu o parte mare din partidul său și cu in- transigenții. Precum se vede Gambetta preferă a face cu Napoleon III și a nu se căsători de cât după ce l' va fi ajuns scopul de a fi numit adevăratul Președinte sau Dictator al Franței.”

SOCIETATEA CRUCEA ROSIE din România COMITETUL CENTRAL

Parte din listele de subscripțiune îm- părțite în țară de Societatea Crucea Roșie, atât prin administrațiunile județiene și comunale, cum și pe la diferitele persoane private pentru adunare de bani sau obiecte încă nu s'au înapoiat.

Comitetul Central fiind dator a da seamă publicului de operațiunile acestei socie- tăți, roagă pe posesorii acestor liste să bine-voiască a le trimite fără multă în- târziere fie chiar în starea în care ele s'ar afla, căci alt-fel la finalul acestei luni suntem nevoiți a arăta unde și la cine au rămas asemenea liste ne înapoate.

Societatea „Economică” din București.

A n u n c i u.

Din cauză că la ziua de Duminică 15 corent când a fost convocată adunarea generală a acestei Societăți, nu s'a putut intrani numărul membrilor ceruți de art. 48 din statute; de aceea se publică o a doua convocare pentru ziua de Duminică 22 Ianuarie care va avea loc tot în Pa- latal Universității, sala Facultății de știin- țe No. 18 cu următoarea ordine de zi:

1. Raportul Comitetului asupra gestiunii anului 1877.
2. Alegerea Comisiei de control.
3. Alegerea unui membru în comitet.
4. Fixarea maximului de împrumut.
5. Votarea bugetului pe 1878.
6. Ori-ce alte chestiuni relative la in- teresele societății.

Vice-președinte, C. Trăteanu. Secretar, Tănăsescu.

ULTIME SCIRI TELEGRAFICE (Agenția Havas).

— Serviciul de la 29 Ianuarie, 9 ore dimineața.

Londra, 28 Ianuarie.

O depeșă din Constantinopol adresată ziarului „Standard” zice, că Poarta a pri- mit o telegramă anunțând că preliminările

de pace, au fost semnate. Aceea-și depeșă aduagă, că Anglia este autorizată de către Poartă a intra cu flota în Dardanele.

Londra, 28 Ianuarie.

O depeșă din Constantinopol adresată ziarului „Times” zice, că pacea nu va fi semnată la Constantinopol, ci pe teritoriul rusec.

Londra, 28 Ianuarie.

Se asigură că lordul Derby nu se opune în cererea de credite suplimentare. O cir- culară ministerială, care anunță că lordul Derby a consimțit a-și retrage demisiunea, a fost adresată tuturor membrilor Camerei comunelor.

Ziarul „Standard” anunță că guvernul, invitând membrii Camerei comunelor de a asista la ședința de astăzi, a declarat, că cererea cabinetului va întâmpina opozițiune și că un vot de cea mai mare însemnatate se va da cu acest prilej.

Londra, 28 Ianuarie.

Ziarul „Morning-Post” află că marchizul Hartington se va abține de or-ce atitu- dine ostilă, privitoare la cererea de cre- dite suplimentare, propunerea guvernului meritând o serioasă luare în seamă. Mr. Rylands va combate de seară în Camera comunelor cererea de credite suplimentare.

Londra, 28 Ianuarie.

La camera lordilor, lordul Derby a ex- plicat temerile pentru care și-a dat in- tui și apoi și-a retras demisiunea. El cre- de, că chestiunile privitoare la pace nu pot fi hotărâte regulate fără intrarea unui congres european. Lordul Derby e de de părere, că puterile sunt înțelese asu- pra acestui punct.

Londra, 28 Ianuarie.

La Camera comunelor Northcote a ex- pus temerile ce au decise pe guvern a cere credite suplimentare. El a aduagat, că condițiunile Rusiei nu sunt încă cu- noscute în mod oficial, dar că ele ar fi fost numai comunicate din izvor autori- sat. Ministrul nu știe, dacă armistițiul e deja subscris. El a încheiat, zicând că condițiunile privitoare la chestiunile de in- teres european cer neapărat un congres. Austria împărtășește această părere. An- glia trebuie să arzeze ca să intre în con- gresul Europei cu intragul ei prestigiu.

Constantinopol, 27 Ianuarie.

Se vaivăra, că preliminările păcii nu s'au hotărât încă în Adrianopol și că ele vor fi supuse mâine Camerei. A- ceasta para dispusă a le vota fără discu- țione.

Constantinopol, 28 Ianuarie.

Ostilitățile se armeză. Ciocniri au av- ut loc Sâmbătă la Buzardjie, în Dobro- gia și pe lângă Tancra. Turcii se țin în defensivă. Nu se știe încă astăzi dimineață dacă preliminările de pace au fost sem- nate.

— Serviciul de la 29 Ianuarie — 12 ore din zi —

Scobelev anunță, că inspectând furtările de la Adrianopol, le-a găsit în stare es- celentă, toate cu ziduri de un caracter permanent, cu escarpe și contra escarpe. Nu s'au găsit numai 26 tunari, ci mai multe; numărul nu este încă cunoscut.

După cel din urmă raport al generalului

Gurko, cavaleria generalului Scobelev l' a luat, afară de cele 40 tunari luate de către cazaci de la Don ai lui Greoff, încă 13 tunari, ast-fel că totalul tunurilor lu- ate e de 53.

DIRECTIUNEA GENERALA A ARHIVELOR STATULUI.

A eșit de sub presă și se va pune peste puțin în vânzare prima serie a publicați- unilor istorice-filologice ale Direcțiunii generale a Arhivelor Statului, sub titlul de:

Cuvente den Batrani

Limba română vorbită între anii 1550—1600. studiu paleografic și lingvistic de

B. P. HASDEU

cu o introducere asupra importanței și direcțiunii științifice a filologiei române, de celebrul lingvist german

HUGO SCHUCHARDT

Acest volum, aproape 400 pagini în — 8 mare, coprinde, afară de introducerea generală:

- I. Trei-zeci și trei texturi, cu cercetări introductive și vaste adnotațiuni istorice, paleografice, economice, juridice, lingvisti- ce etc.
- II. Un glosar documental dintre anii 1535—1592.
- III. Un specimen de dicționar etimologic al limbii române pe baza unui voca- bular manuscris de la 1600.
- IV. Șase indici analitice.
- V. Vro cinci-zeci de fac-simile de pe portrete, manuscrise, iscălituri, peceți, semne de hârtie etc. etc.

TEATRU NAȚIONAL

ANUNCIU PRELABIL

Comandantului D-nu

ERNESTO ROSSI

celebru artist tragic italian

va da 14 reprezentațiuni în cursul lunii Ianuarie 1878

REPERTORIUL

Tragedii de Shakespeare: — Romeo și Julieta, Othello, Hamlet, Regele Lear, Ricardo III, Macbeth. Doi Sergenți, Dramă de Roti. — Kean. Dramă de Dumas. — Ludovic XI. Tragedie de Delavigne. — Francesca de Rimini, Tragedia de Pellico. — A- more și Cabala. Tragedie de Schiller. — Caiemia. Comedie de Scribe. — Moarte Civilă. Dramă de Giacometti. — Ruy Blas. Dramă de Victor Hugo.

La întâia reprezentațiune se va da:

O T H E L L O

Tragedie în 5 acte, tradusă de d. Carcano.

Domn ROSSI va reprezenta rolul lui OTHELLO

Condițiunile și costul abonamentului pentru 14 reprezentațiuni obligătoare.

Abonament: Loja rang I, II fr 650; Loja III fr. 350, Stal I fr. 120, Stal II fr. 80, Stal III fr. 50.

Reprezentațiunile vor începe la 1 Ianua- rie 1878.

Abonamentul se va plăti la sosirea d-lui Ernesto Rossi în mâna d-lui Brizzi con- ducătorul trupei.

Subscripțiunile se vor face la casierul Teatrului, d. Zeider, în toate zilele de la orele 10 a. m. până la 3 p. m. și în seara de reprezentații.

p. Ernesto Rossi B. Franchetti.

CANTECUL ROSIORILOR DE LA VEDE.

Dedicat Măriei-Sale

DOMNITORULUI ROMANILOR CAROL I.

Poesia de

Secotenent de stat major M. C. MANILESCU

PENTRU VOCE SI PIANO

de

CAROL PAȘILĂ jun.

Prețul 1 leu banii 50.

Doctorul George Isvoranu

face cunos- cut onorab. publică că dă consultațiuni medico chirur- gicale la domiciliul său din strada Fântă- nel 84, în toate zilele de la ora 5—8 după amasă.

Pentru cei fără mijloce consultațiile vor fi gratuite.

hidromel, potolisă bine rău foamea și setea lui Mihail Strogoff. Nadia, pă- trusea cea mai mare parte din această cantitate de hrană. El mânca bucu- rile de pâine pe care tovarășii lui i le da în urmă una după alta. El bea din cofa și dăna-i dăcea la buze.

— Mănăci tu, Nadia? o întreba el de multe ori.

— Da, Mihail, răspunsă mereu, juna care se mulțumia cu ce rămănea de tovarășii ei.

Mihail și Nadia plecară de la Semilovs și apucară iar acel drum grozav al trătăului.

Juna fată ținea pept on țarie la obo- ră. Dacă Mihail Strogoff ar fi văzut-o poate că nu ar fi avut curajul să meargă al departe. Dar Nadia nu se plângea, și Mihail Strogoff neamuzind măcar un suspin mergea cu o înțesală pe care nu era în stare să o potolască.

Și pentru ce? Putea el oare spera să se salveze încă înaintea Tartarilor? El era jos, fără bani, era orb, și dacă Nadia, singura lui călăuză, s'ar întempla să nu-l lăungă deșeu, nu ar mai fi avut de ce să se culce pe una din laturile dra- găului și să moară acolo ca un nemernic.

Dar în sfârșit, dacă, prin vortogiu lui ajungea la Krasnoiarsk poate că totul nu era încă pierdut, pentru că guvernatorul cărnă avea să se fi cunoscut, nu va întârzia a-l da mijloc de a ajunge la Irkutk.

Mihail Strogoff mergea deci vorbind pu- țin, coprine numai de aceste gândiri. El ținea mâna Nadiei. Amândoi erau în comunicație neîntreruptă. Și se părea că nu mai au trebuință de cuvânt spre a-și schimba gândirile. Din vreme în vreme Mihail Strogoff zicea:

— Vorbesce-mi Nadia.

— Și pentru ce Mihail? Amândoi a- vem același gând! răspundea juna fată și fecă ca vocea ei să nu dea pe față o- boseala.

Dar câte-odată, ea și cum inima ei ar fi încetat de a bate un moment, picioa- rele l' se împeticeau, pasul l' se slăbia, brațul l' se lăsa în jos și rămănea în ur- mă. Mihail Strogoff se oprea atunci, își ațintea ochii asupra sârmanei fete ca și cum ar fi cercat să o zărească prin a- cestă umbră ce dăcea în el. P-pta l' se ridică; apoi, stătinând mai tare pe tova- rășii lui el își lua iar mersul înainte.

Cu toate acestea în mijlocul tatarilor a-

cestor miserii fără sfârșit, în ziua acea o împrăjurare fericită era să vie, o împră- jurare care trebuia să l' scape pe amândoi de multe oboșeli.

Plecaseră în ziua acea de la Semilovskol de două ceasuri aproape, când Mihail Stro- goff stătu locului.

- Dramul e pustiu, întrebă el?
- Pustiu de tot, răspunsă Nadia.
- N'auzi un șgomot în urma noastră?
- Adevărat.
- Dacă sunt țitarii trebuie să ne as- cundem. Uite-te bine.
- Așteaptă, Mihail răspunsă Nadia su- iadun-se pe marginea drumului care cotea la căți-va pași în dreapta.

Mihail Strogoff stătu un moment sin- gurl trăgând cu urechia.

Nadia se întoarse îndată și zise:

- E o căruță. O mână un tâuăr.
- E singur?
- Singur.

Mihail Strogoff stătu un moment la in- donială. Trebuia oare să se ascundă? Tre- buia din contră, să cerce de a găsi un loc în această căruță dacă nu pentru el cel puțin pentru ea? El s'ar fi mulțumit numai să se aprijne cu mâna de căruță, și la trebuință a o împinge căci picioarele

lui era încă țepens dar simțea foarte bine că Nadia, țărită pe jos de la trecer a lui Obi, adică de opt zile și mai bine era în capătul puterilor ei.

Așteptă.

Căruța ajungea îndată, colind drumul. Căruța căreia îi annuă douăte rēu, la ne- voia putea să încapă trei persoane, și era nu fel de kibitkă cum se numește în partea locului. De obicei la kibitkă trag trei cai, dar asta nu era trasă de cât de un singur cal cu păr lung, coadă lungă, căroia sângele său mongol l' asigura vēr- toșia și enragiu. Un tâuăr o mână având un căue lângă el.

Nadia cunoscu nu mai de cât că acest tâuăr era Rus. El avea un chip blând și flegmatic, care insufla încredere. Aminteri nu părea grăbit de loc. Mergea cu un pas liniștit ca să nu-și oboșească calul și vēr- zându-l cineva, n'ar fi crezut nici o dată că el umbla pe un drum în care Tartarii pu- tea să l' tae diatr' na moment intr'altul.

Nadia țineuă pe Mihail Strogoff de mână și abătuseră din drum.

(Va urma)

LINGERIELE

CELE MAI EFTINE, PRACTICE ȘI DURABILE

se poate cumpăra cu ocaziunea liquidării a

FABRICEI DE PANZA ȘI LINGERIE DIN VIENA IN DEPOSITUL GENERAL IN BUCUREȘCI

Calea Mogoșoiei, Palatul Dacia, vis-à-vis de magasia D-nei A. Carissi

unde se pot găsi încă următoarele mărfuri în alegerea cea mai strălucită și bogată, pentru a cărora calitate și proveniența se ia garanția cea mai severă

- 1 Cămașe de damă de ziua, de Olandă și de Chiffon, brodate, simplă și garnisite de fr. 4, 5, 8, 11 până la 18 fr.
- 1 Cămașe de damă de noapte, de percal franțuzesc și de olandă, simple și brodate de fr. 6.50, 9, 12, 16 până la 19 fr.
- 1 Cămașe bărbătească albă simplă, de Chiffon și de Olandă, cu guler și fără guler de 4.50, 6, 9, 11 până la 16 fr.
- 1 Cămașe bărbătească colorată și de Cretton de Oxford veritabile de 4.50, 6 până la 9 fr.
- 1 Camison de damă, de Percal frances, de Batistă și de Piquet de 4.50, 6 până la 10 de desigur, cele mai elegante de fr. 3, 5, 7.50, 9 până la 16 fr.
- 1 Pereche pantaloni de damă, de Chiffon, de Percal de Olandă și de Piquet de 4.50, 6 până la 10 de desigur, cele mai elegante de fr. 3, 5, 7, 8, până la 11 fr.
- 1 Fustă de damă, de Percal și de Pichet de 4.50, 6.50, 9.75, 12, 18 până la 21 fr.
- 1 Pereche pantaloni bărbătești, de Croisé alb, de Pichet de 4.50, 6.50, 9.75, 12, 18 până la 21 fr.
- 1 Corset de damă diferite fasonuri de fr. 3, 4.50, 7 până la 10 fr.
- 1 Mănuță de țesut de flanel colorate de fr. 8, 10, până la 14 fr.
- 1 Fustă de damă de flanelă colorată de fr. 7, 9, 11, până la 14 fr.
- 1 Cămașe de țesut albă sau colorată de fr. 7, 9, 11, până la 14 fr.
- 12 Gulere bărbătești de Percal și de Olandă cele mai moderne fasonuri, de fr. 5, 7, 9 până la 11 fr.
- 6 Perechi Manchete fason după alegerea de Percal și de Olandă de fr. 5.50, 7.50, până la 9 fr.
- 6 Perechi Ciorapi bărbătești și de dame, de bun bac, de lână, de fild'ecosse și mătase, de fr. 5, 8, 11, 14, până la 26 fr.
- 1 Plapumă de lână sau de mătase, de fr. 12, 16, 19, 21 până la 35 fr.
- 1 Tart n englesc de fr. 18 21 până la 29 fr.
- 1 Batistă de lână cu Monograme brodate de fr. 3, 5, până la 7 fr.
- 6 Batiste albe cu bordure colorate țevite, de fr. 2, 3, 4 până la 8 fr.
- 6 Batiste de Olandă curată de fr. 3, 4, 6, 7, până la 11 fr.
- 6 Prosopie de ață adevărată de fr. 5, 7, 8, 10 până la 13 fr.
- 6 Șervețe de masă de Olandă curată, de fr. 4, 6, 8, 11, până la 14 fr.
- 1 Față de masă albă sau colorată de inu curată pentru 6 persoane, de fr. 6, 8, 10 până la 12 fr.
- 1 Față de masă albă de inu curată pentru 12 persoane 10, 13, 16 până la 21 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Rumburg 36 de coți, de fr. 17, 19, până la 28 fr.
- 1 Bucată Olandă de Belgia 45 de coți, de fr. 32, 38, 46 până la 52 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Irlanda 58 de coți, de fr. 44, 53, 64 până la 86 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Rumburg 62 de coți, de fr. 60, 65, 76 până la 92 fr.
- 1 Bucată Olandă de Bielefeld 62 de coți, de fr. 74, 85 până la 115 fr.
- 1 Toile de Batiste 60 de coți, de fr. 120 până la 190 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Rumburg de cercel într-o foaie 2 1/2 coți de lățime pentru 6 cerceluri de fr. 42, 48 până la 56 fr.
- 1 Bucată de Pichet de 36 de coți de fr. 26 31 până la 46 fr.

ZESTRE COMPLETE, LINGERIE PENTRU OTELURI

cu prețuri mai ales reduse.

Singurul Deposit general pentru România

București, Calea Mogoșoiei, Palatul Dacia, vis-à-vis de Magasia D-nei A. Carissi.

ANUNCIU IMPORTANT.

CEL MAI VECHIU ȘI RENOMITU MAGASIN

LA STÉUA ALBĂ

SUB FIRMA

PHILIPP GOLDSTEIN

Strada Carol I No. 5.

(Curtea Veche)

vis-à-vis de Sig. Prager.

Strada Carol I No. 5.

(Curtea Veche)

vis-à-vis de Sig. Prager.

Ami onore a înștiința pe onor. PT. Public că mi-a sosit pentru sezonul de iarnă un bogat asortiment de încălțăminte pentru Bărbați, Dame și Copii, după fasonurile cele din urmă, — precum și un mare transport de Cisme lungi de Lak rusesc, de lecht și de Vaca, ca și Mantale de Cauciuc pentru ploie, prima calitate; asemenea și Galoși de Gumă.

Sub-semnatul aduc mulțumirile mele onor. PT. Public pentru încrederea ce a dat mențio atel mele firme de un interval de 12 ani care până acuma a depus probe suficientă de fina calitate a mărfii ca și de efințiatea prețurilor, sperând că și de acum înainte, va bine-voi să da concursul său găsind tot-d-a-una atât mărfuri fine și fasonate cât și prețuri foarte moderate.

Cu totă stima
PHILIPP GOLDSTEIN.

OPERILE MUSICALE

imprintate în edițiunea noastră

THIEL & WEISS, TYPOGRAFI

Strada Lipscani, palatul „Dacia”

	FR. C.
CONSTANTINESCO D., Souvenir de Zizin, Valse pour pianoforte	2 —
CARLSON C., Quatre morceaux Roumains, pour pianoforte	2 —
FLECHTENMCHER A., Muma lui Stefan, pentru o voce și piano	1 60
GEORGESCU TB., Doue suspine, rom. pentru o voce și piano	1 40
Spune, rom. națională, pentru o voce și piano	1 40
KRATÓCHWIL A. K., Hora, Vięta României pentru piano	1 40
MEDER J. W., România, Quadrille de Concert pentru piano	4 —
MUSICESCO G., Rânduiala cununiei pentru piano	2 —
SIERN L., op. 10, Der Wunsch (Dorința) für Singst. und Clavierh.	2 —
op. 11, Lebewohl (Adio Mojdova) Singst. und Clavierh.	1 50
op. 4, Grande Etude pour pianoforte	1 50
op. 17, Hora, Murióra pentru pianoforte	1 20
op. 18, Durerea ml este mare, Valse bril. pentru piano	2 —
op. 19, Vișuri Ce de copii, Quadrille pentru piano	2 —
La Favorite, Schottisch pour piano	1 35
Ijik-Polka pentru piano	1 —
op. 20, Apse de la Văcărești, Schottisch pour piano	1 50
VIEUX E., Marche de Cavalerie pour piano	2 —

Tote aceste se vând cu rabat de 25%.

JOSEF GRÜNBAUM

LA BELLE JARDINIÈRE

20, Colțul Bulevardului și Stradel Mogoșoiei, Casele Greceni, 20

Aduc la cunoștința onor. Public că m'am asortat Magazinul cu

MENCICOAFFE, PALTOANE à la DERBY și COSTUME COMPLETE

Pantalóne de fantasie din diverse Stoffe.

Tot de o-dată înștiințed că am priimit

CAMAȘI, FLANELE, CIORAPI, CRAVATE

și tot ce ecsistă mai modern. Prețurile sunt cunoscute de cele mai moderate.

JOSEF GRÜNBAUM

Furnisorul Curții, „LA BELLE JARDINIÈRE”, 20 Colțul Bulevardului, 20.

FRANZ GÜNTHER

à la VILLE DE BRUXELES

Podul Mogoșoiei No. 16 vis-à-vis de Consulatul Rusesc

Recomandă magazinul său asortat în tot-d-a-una foarte bine cu rufăria de hărbați și de dame, gulere, manchete, batiste de lână, olandă și mătase, ciorapi pentru bărbați și dame, banele fine (crêpe de sauto) camisone, grogette, broderie dantele, cravate de hărbați și cele mai noi forme și culori, umbrele de soare și de pliu etc. etc. Atrăgând tot ce-o-dată atențiunea onor. Clientele că din cauza erizei am redus foarte mult prețurile.

LA TYPOGRAFIA THIEL & WEISS

PALATUL „DACIA.”

și la toate librăriile din țară

se adă de vânzare:

METODA DE CURA NATURALA
drept contrast la
VĂTĂMĂRILE PRACTICEI MEDICALE
Singura și sigura pasă contra
morții premature și lăngsirei cronice de
Aug. Wilh. König.
PREȚUL 2 LRI NUOI.

REGULILE
CE TREBUE PĂDITE
pentru a
AJUNGE LA O BATRANETA INAINȚATA
PREȚUL 50 CENTIM.

O DAMA GERMANA dorește de a găsi un loc ca guvernantă de copil sau ca economă de o casă bună.

A se adresa la administrația noastră.

H. HÖNICH

TAPISIER SI DECORATOR
Strada Stirbei-Voda, 3

În dosul Teatrului Național,
se recomandă pentru toate lucrările atin-
gătoare de meseria sa.

A eșit și se află de vânzare în toate librăriile:

INDICATORUL ALFABETIC
al legel

TIMBRULUI ȘI ÎNREGISTRĂRII
de

D. I. GEORGIAN
Prețul 1 Leu nou.

NOUL ATELIER

DE

FOTOGRAFIE și PICTURĂ

L. F. MANDI & Comp.

21, Calea Mogoșoiei 21; vis-à-vis de cofetăria Capșa.

Se efectuează ori-ce fel de fotografie și pictură, de ori-ce fel de mărime, în modul cel mai nou și elegant aprobat în cel mai înalt grad prin care se oferă un lucru solid frumos cu fidelitatea a naturii.

J. R. FABRICA LANDGUT-WIENERBERG
M. J. ELSINGER et FII la VIENA,

furnizează contra casa saă à conto, livrabile la Viena.

Mușamale de căruțe și Mantale de ploie

cât mai repede și în cele mai mari cantități. (632-0).